

Carel de Haseth

## HAJNAL

mikor az első napsugarak  
áttörik a sötétet,  
rémült szél illan,  
s nyugtalan szellővel permetezi a fűvet

ébrednek egyenként a kecskék,  
s a sűrű bozót felé veszik az irányt  
jajszavuk – éhes panasz –  
visszhangzik a távoli dombokon  
az ágyból kikelek,  
hogyan száradjon a rémálom verítéke,  
s közben az ablakban énekében gúnyolja  
halálfélelmem  
a trópusi gezerigó...

(1985)